

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M. D.**, bývajúceho v B.Ž., zastúpeného JUDr. A. S., advokátom so sídlom v P., proti odporcovi **I. B.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému Advokátskou kanceláriou J., s.r.o. so sídlom v Ž., IČO: X., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12 C 333/1991, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 68/2010 v spojení s opravným uznesením tohto súdu z 15. februára 2011 sp. zn. 5 Co 68/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 28. októbra 2009 č.k. 12 C 333/1991-347: **1.** určil, že navrhovateľ je vlastníkom pozemku v katastrálnom území B., ktorý je vyznačený v geometrickom pláne Ing. J. L. zo 6. júna 2005 ako parcela č. X. vo výmere X. m², **2.** odporcovi uložil povinnosť vypratať tento pozemok do 15 dní, **3.** rozhodol o náhrade trov konania. Výsledkami vykonaného dokazovania mal preukázané, že geometrickým plánom zameraný pozemok nebol „predmetom darovania M. D., ale bol predmetom prejednávania v dedičskom konaní po poručiteľovi Š. D. a k nemu svedčí tento právny dôvod nadobudnutia v dedičskom konaní práve navrhovateľovi“. U odporcu neprichádza do úvahy vydržanie, lebo za života M. D. nehnuteľnosti, ktorých súčasťou bol aj pozemok sporný v tomto konaní, užíval žalobca spolu s M. D.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Žiline rozsudkom z 20. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 68/2010 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 1 O.s.p. sa obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a skutkové zistenia správne právne posúdil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie, v ktorom uviedol, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. Túto procesnú vadu vyvodzoval z toho, že v konaní na súde prvého stupňa rozhodovala sudkyňa Okresného súdu Žilina JUDr. Dagmar Cabadajová, ktorá sa ako členka senátu odvolacieho súdu, podieľala na prejednaní a rozhodovaní tej istej veci na odvolacom súde. Uvedené podľa názoru dovolateľa opodstatňuje záver, že v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde Žilina pod sp. zn. 5 Co 68/2010 konala a rozhodovala vylúčená sudkyňa (§ 14 ods. 2 O.s.p.). Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu pripustil, že JUDr. Dagmar Cabadajová v tejto veci rozhodovala v konaní na súde prvého stupňa, podľa jeho názoru ale v konaní nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. Ako uviedol, „skutočným úmyslom zákonodarcu bolo, aby sudcovia na odvolacom súde nemohli rozhodovať o odvolaní proti rozsudku, ktorý sami vydali na prvostupňovom súde. Teda, aby nemali možnosť potvrdiť svoje vlastné prvostupňové rozhodnutie“. V preskúmvanej veci nerozhodoval odvolací súd o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému JUDr. Dagmar Cabadajovou, ale o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému iným sudcom súdu prvého stupňa – Mgr. Dušanom Chamulom. Vzhľadom na to navrhovateľ žiadal dovolanie odporcu „zamietnuť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený v zmysle (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a

ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Podľa § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. V zmysle § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. V danom prípade je ale dovolaním odporcu napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Prípustnosť jeho dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Prípustnosť dovolania odporcu by vzhľadom na to prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je právne významné samo tvrdenie účastníka, že došlo k určitej procesnej vade, ale len zistenie, že k namietanej vade skutočne došlo.

So zreteľom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných vád vymenovaných v § 237 O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až f/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej vade (§ 237 písm. g/ O.s.p.).

V záhlaví písomného vyhotovenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu je uvedené, že odvolací súd rozhodoval v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Veselovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Dagmar Cabadajovej. V zápisnici spísanej 20. apríla 2010 Krajským súdom v Žiline (č.l. 376 spisu) zachytávajúcej aj zloženie senátu odvolacieho súdu v čase vyhlásenia dovolaním napadnutého rozsudku je ale uvedené, že tento senát rozhodoval v zložení JUDr. Gabriela Veselová (predsedníčka senátu) a JUDr. Miroslav Jamrich a JUDr. Jana Kotrčová (členovia senátu).

Vzhľadom na uvedený rozpor najvyšší súd vrátil spis 21. októbra 2010 pod sp. zn. 3 Cdo 205/2010 bez meritórneho rozhodnutia s tým, že zistený rozpor treba odstrániť, prípadne vysvetliť okolnosti, za ktorých k nemu došlo. Krajský súd v Žiline na to opravným uznesením z 15. februára 2011 sp. zn. 5 Co 68/2010 (č.l. 397 spisu) opravil podľa § 164 O.s.p. záhlavie svojho rozsudku z 20. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 68/2010-377 v tom zmysle, že odvolací súd rozhodoval v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Veselovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Jany Kotrčovej. V odôvodnení vysvetlil, že pri opise rozhodnutia došlo k zrejmej nesprávosti, keď namiesto členky senátu JUDr. Jany Kotrčovej (zákonnej sudkyne v zmysle rozvrhu práce tohto súdu), bola nesprávne uvedená JUDr. Dagmar Cabadajová (ktorá v prejednáwanej veci nebola členkou senátu, ktorý vec prejednal a rozhodol).

Z predmetného uznesenia odvolacieho súdu vyplýva vysvetlenie, ako vznikol rozpor v údajoch o zložení senátu medzi záhlavím písomného vyhotovenia dovolaním napadnutého rozsudku (č.l. 377 spisu) a zápisnicou spísanou 20. apríla 2010 (č.l. 376 spisu); zároveň z tohto opravného uznesenia vyplýva, že na prejednávaní a rozhodovaní veci na odvolacom

súde sa nepodieľala JUDr. Dagmar Cabadajová. So zreteľom na to možno uzavrieť, že tým, čo odporca namietol v dovolaní, nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd so zreteľom na § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. posúdil (ex offio) konanie odvolacieho súdu aj z hľadiska toho, či k vade konania uvedenej v § 237 písm. g/ O.s.p. nedošlo (prípadne tiež) inak. O vadu tejto povahy nejde totiž len vtedy, ak rozhodoval vylúčený sudca, ale tiež vtedy, ak nebol súd správne obsadený. Súd nie je správne obsadený, ak vo veci nerozhoduje zákonný sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a je určený rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prerokováanej veci (IV. ÚS 64/02, I. ÚS 126/03). V danom prípade dovolací súd z rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2010 zistil, že senát tohto súdu „5 Co“, ktorému bola vec pridelená elektronickou podateľňou, rozhoduje v zásade v zložení: JUDr. Miroslav Jamrich (predseda senátu), JUDr. Gabriela Veselová (aj ako predsedníčka senátu) a JUDr. Dagmar Cabadajová (členka senátu) – vid' časť II. 3 rozvrhu práce. Z dovolacím súdom vyžiadanej fotokópie rozhodnutia o určení člena senátu bolo zistené, že JUDr. Gabriela Veselová, ktorá v danej veci predsedala tomuto odvolaciemu senátu, požiadala listom z 19. apríla 2010 predsedu (zastupujúceho) senátu „9 Co“ – vid' časť II.2.4 písm. a/ rozvrhu práce, aby určil zastupujúceho člena senátu „5 Co“ vzhľadom na to, že „členka senátu 5 Co JUDr. Dagmar Cabadajová sa zúčastnila na rozhodovaní pred súdom prvého stupňa“. Predseda zastupujúceho senátu – vid' časť II.2.4. písm. b/ rozvrhu práce – v ten istý deň určil za člena senátu JUDr. Janu Kotrčovou. To znamená, že senát odvolacieho súdu vec prejednal a rozhodol v zložení, ktoré zodpovedalo rozvrhu práce tohto súdu. Rozhodoval teda súd „správne obsadený“.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolanie odporcu je v zmysle § 238 O.s.p. procesne neprípustné a že jeho prípustnosť nemožno vyvodiť ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd preto dovolanie odporcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho

konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková